

Хуан Гарсия Ерерос: България също е номинирана!

„Скъпа приятелко, каква невероятна новина! Щастлив съм и искам веднага да споделя с теб, че новият ми албум *Нормас (Normas)* е номиниран за наградата *Грами* в категорията *Най-добър латино-джаз албум за 2014!* Моля те, сподели радостта ми с всички мои приятели и колеги в България чрез вашата уважавана агенция, БТА. Това е номинация и за България! България също е номинирана!„

Това беше кратичкото писмо, което получих от колумбийския виртуозен басист Хуан Гарсия Ерерос в деня на обявяването на номинациите за най-престижната музикална награда – *Грами*.

Колумбиецът Ерерос бързо се превърна в любимец на българската публика след емоционалните концерти, които изнесе в България с братя Владигерови, със Стоян Янкулов – Стунджи и с група Дел Падре. Когато за последно гостува в София Лайв Клуб и остави почитателите си без дъх, албумът му *Нормас* все още не беше излязъл.

Сега албумът не само е в ръцете на най-ревностните му почитатели, но има и една завидна номинация. Голямото признание за албума идва и с участието на наши, родни таланти – уникалния Стоян Янкулов и половинката от тандема Братя Владигерови – Александър (тромпет и флигорна), участвали в записите

на номинирания албум.

Събрал съм „ООН от майстори-музиканти“ – казва с умиление той за своите колеги и съмишленици и лицето му са разпуква в детска усмивка. Върху *Нормас* Ерерос работи почти две години, а записите в студио завършиха през

юли миналата година. „За всеки джаз музикант, който се е вписал в музикалната история на страната си, настъпва момент в кариерата му, когато трябва да запише албум със стандарти. Това от една страна е задължителното отдаване на почит към традицията, а от друга – доказване на импровизаторски умения. За мен този момент е белязан от появата на албума *Нормас* (исп. „стандарти“). Приех това предизвикателство и се хвърлих с цялата си любов и умение в реализацията му. Взех заглавията на известни джаз стандарти и ги преведох на езика на своята интерпретация така, както според мен трябва да звучат съвременните джаз-стандарти“, разказва Хуан.

Питам какво е било настроението по време на записите. „Най-добрият начин да усетиш какво е било, отвръща той, е да чуеш албума.“ И ми подава изключително стилна черно-бяла кутия, в която е пъхната и книжка със снимките на музикантите. – „В края на записите всички се прегръщаме и плачехме от радост и сега, когато ни гледат на сцената, хората винаги виждат само усмихнатите ни щастливи лица. И по време на записите, и сега, по време на концерти, ние постоянно се смеем и се шегуваме“. Самата комуникация на хора от толкова различни култури е ужасно смешна! Представи си българин,

който трябва да общува с африканец, а преводачът им е колумбиец! Говори се някакъв „международен, небрежен и крайно неправилен“ английски, който обаче всички разбират, ръкомахат, правят знаци, и всичко това на фона на непрестанен смях!

Този албум, продължава Хуан, не е просто мой соло албум. Той е хронология, запис на моите странствания по света, пътешествията ми, срещите ми с други култури, и цялата тази мистерия, интерпретирана чрез музиката. Африкански ударни, горещи насечени и ритмични латино-фрази, ярки мелодии, убийствени китари, балкански неравноделни тактове – всичко това в една сесия! Свири, интерпретираме, добогатаваме взаимно богатите си духовни традиции! Невероятно е.

Българите, и по-специално музикантите, ме обгърнаха с толкова внимание при моите гостувания в прекрасната ви страна! Благодаря, България!

Златна Костова

Хуан Гарсия-Ерерос, известен още като „Снежната сова“, е колумбийски басист и композитор, отличава се с виртуозно музикално майсторство на 6-струнен електрически бас и контрабас. Роден в Богота – Колумбия. На 9-годишна възраст се мести в Ню Йорк със семейството си и прави първите си стъпки в музиката с флейта. След като завършва средно образование се мести във Флорида, където в ръцете му попада бас китарата. Следват усърден труд и множество предизвикателства. На 21-годишна възраст Хуан се връща в Ню Йорк, за да прави своята професионална музикална кариера там. Независимо дали музикалният жанр е джаз, поп, фънк, салса, рок, хеви-метъл, или *Avante Garde*, той свири без никакви компромиси. На 26-годишна възраст заминава за Виена, Австрия, където живее и свири в момента.